

Poptones van dat album vaak. Ik hou erg van de post punk-sound uit Engeland. Het past perfect bij jazz, "fringe art music" en punk-rock: de muziek is meedogenloos hypnotisch en het heeft alles waarvan ik hou in jazz, punkrock, poëzie en literatuur.'

Ik het boek schrijf je ook veel over je Australische roots. Ben je beïnvloed door muziek van down under?

'Ik ben een groot Nick Cave-fan. The Birthday Party en The Bad Seeds en al zijn incarnaties, is muziek die krachtig bij me binnenkwam. Maar ik hou ook van The Saints, AC/DC en van Midnight Oil. De Chili Peppers deed ooit hun voorprogramma. INXS is ook een te gekke band. Ik hou van de natuur in Australië en bepaalde aspecten van het karakter. Het

Australische karakter is sterk en ruig, maar ook makkelijk en samenhangend. Ik hou van Australië en ik ben een trotse Australiër.'

Wanneer kunnen we deel twee van de biografie verwachten?

'Niet op korte termijn. Ik heb er elke dag een ander idee over en ik denk na over de vorm die het moet krijgen. Tot die tijd focus ik me op dit eerste deel, ook omdat er momenteel veel gebeurt. Ik ga zondag notabene trouwen, ik ben vandaag jarig en ik ga erna met een op een boektour. Een gekkenhuis.'

Eenzaamheid

We praten over de snelheid van het moderne leven en dat we zelden stil kunnen staan om goed na te denken. Dat leidt ons gesprek

naar een hoofdstuk in het boek waarin Flea enigszins pessimistisch vertelt dat hij zich vaak geïsoleerd voelt van mensen en soms totaal geen connectie voelt. Ik vraag me af of dit een constant gevoel is of dat het, net als bij velen van ons, met vlagen aanwezig is. 'Het is iets wat komt en gaat. Iedereen voelt zich wel eens losgekoppeld, waarbij je even niet weet wat je plek is op de wereld, waarbij je je sociaal oncomfortabel voelt, waarbij je met niemand een connectie voelt en waarbij je het gevoel hebt dat jouw waarheid anders is van die van anderen. Ik denk dat dat gezond is, ondanks dat het geen fijn gevoel is als je in dat proces zit. Mijn hele leven heb ik het gevoel gehad niet lekker in mijn eigen lichaam te zitten en heb ik met een hoop angsten en paniekaanvallen moeten leven. Of ik voel me veroordeeld, of ik veroordeel mezelf. Om gezonde en ongezonde redenen voel ik me een buitenstaander en ik probeer dat een plekje te geven. Terwijl ik er over schreef, merkte ik dat iedereen zich wel eens zo voelt. Door er over te schrijven voelen we ons allemaal misschien wat minder eenzaam.'

Als bassisten komen we vaak in een groove met andere muzikanten en misschien helpt ons dat met het verbinden met mensen?

'Absoluut. Daar gaat mijn boek eigenlijk over. Het gaat over je geïsoleerd voelen, je alleen voelen en het verlangen naar verbinding. Het verlangen om me comfortabel met mezelf te voelen en bruggen te bouwen en om echte liefde te voelen. Om betekenisvolle relaties te hebben met de natuur, mensen en kunst. Dat verlangen spreekt uit mijn muziek en de andere kunstvormen waar ik me mee bezighoud. Daar vind ik de mooie dingen en de connectie met mensen. Omgaan met mijn ongemakkelijkheid en mijn verlangen om me aan te sluiten bij anderen, is iets waarin ik een doel vind. Ik probeer dankbaar te zijn voor alles in mijn leven. Ook voor de minder leuke dingen.'

Je suggereert dat het doel van de mens is om alle barrières tussen ons te verwijderen?

'Serj Tankian van System Of A Down zei eens tegen me: "Er zijn twee soorten mensen: degenen die weten dat we allemaal verbonden zijn en degenen die dat niet weten." Hij zei iets wat ik altijd al aangevoeld had. Muhammad Ali heeft een gedicht geschreven: "Me. We". Mij. Wij. Dat is een zelfde manier van denken. Als we die bewustheid dat we allemaal verbonden zijn loslaten, is het alsof je de stekker uit de kracht van de mensheid trekt.'

'We hebben de kans om een soort van verlichting te voelen op deze aarde, en om een licht te laten schijnen in deze wereld vol hypocrisie, onrecht, wreedheid en gemeenheid. Als we dat gevoel van verbondenheid kunnen krijgen, dan hebben we misschien daadwerkelijk iets waardevols gedaan met ons leven. Een verlangen om te verbinden, in het gezicht van veel wreedheid.'

'Toen ik dit boek schreef, probeerde ik overall dieper in te duiken, of het gaat over mijn muziek, drugsgebruik of basketbal. Ik probeerde te zeggen waar het echt om draait. Het schrijven van dit boek werkte therapeutisch. Waarom heb ik gedaan wat ik heb gedaan? Uiteindelijk draait alles om liefde. Het was op heel veel verschillende manieren een reis vol ontdekkingen over mezelf.' ■

Acid For The Children is verschenen bij spectrumnonfictie.nl. Je leest de recensie op de volgende pagina.

Flea over de bas

In een gedeelte van het boek, praat Flea over de diepe connectie die hij had met een van zijn eerste bassen. Hij schrijft gedetailleerd over het gevoel van de hals en de metalen snaren onder zijn vingers.

'Ieder instrument is een magisch ding. Ik speel diverse instrumenten, maar mijn relatie met de bas is door de jaren heen dieper en dieper geworden. Ik word er steeds meer verliefd op. Toen ik als kind mijn eerste bas kreeg, keek ik hoe de snaren boven de hals zweefden. En dat doe ik nog steeds. Iedere keer als ik naar de bas kijk waar ik het meest van houd - de '61 Jazz Bass die Fender kopieerde voor mijn signaturemodel - ben ik verbaasd. Het is alsof je naar een Picasso of een geweldige duizend-jaar-oude boom kijkt. Alles aan die bas is perfect. Het is zo'n magische uitvinding. Als kind voelde ik hetzelfde met mijn trompet.'

In het boek beschrijft Flea hoe hij die trompet in de lucht gooide, waarna hij kapotsloeg op de grond.

'Het is verschrikkelijk! Ik sloeg ook bassen op het podium kapot, om een beetje op Pete Townshend, Jimi Hendrix en Kurt Cobain te lijken. Maar ik denk nog steeds op dezelfde manier over bassen. Je pakt er een, je glijdt over de snaren en je voelt hem met je handen. Je slaat op of trekt aan de snaren en daardoor kom je in een hypnotische staat. Als je geluk hebt, denk je dan nergens meer aan, omdat je helemaal in het ritme zit, waar het ook vandaan komt. Van god gaat het rechtstreeks naar jou en je instrument en dan via een kabel naar je versterker.'